

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

Canvi

Demà passat es dona el tret de sortida a la Campanya Electoral per a les Municipals 2019. A la *pole position* fórmula U ilerdenca, quatre pilots rodats. Per ordre cronològic, Miquel Pueyo i París (Lleida, 62 anys) professor; Fèlix Larrosa i Piqué (Lleida, 55 anys) funcionari; Ángeles Ribes Duarte (Jaça, Osca, 51 anys) empresària; Antoni Postius i Terrado (Lleida, 34 anys) informàtic. Em ceneixo a l'escuderia de la *mañica de armas tomar* i en els tres lleidatans seductors que la voldran neutralitzar. Dono per fet que ella no els seduirà? La lectora i el lector indiscrets s'han adonat que parlo de persones. No d'ideologies. Ni de sigles. Aleshores? Es vota per il·lusió (i per il·lusionisme) informa el CIS, l'oracle estadístic. Per cert, en les primàries PSC demarcació lleidatana, Fèlix Larrosa, alcalde post-àngel ros i post-antoni siurana, afusella el Rei Sol anunciant a bombo i platerets que "El canvi sóc jo". Muts i a la gàbia. Les primàries són una cabrona ruleta russa. Que algú li ho preguntí a la defenestrada exregidora Montse Mínguez, avui de camí al daurat desterrament polític en l'estepa madrilenya. Quan l'alcalde-substitut, el funcionari Larrosa, sentència que el canvi és ell, sona bé. Sonoritat 4K. Val més boig conegut que savi per conèixer, em xiuxiueja la mare. Si voleu que tot segueixi com està, és necessari que tot canviï, deia Lampedusa.